

**NAJWAŻNIEJSZE ZMIANY W ZAKRESIE KAS REJESTRUJĄCYCH
OD 1 KWIECZNIA 2013 r.**

WYNIKAJĄCE Z ROZPORZĄDZENIA Z DNIA 14 MARCA 2013 r.

(wersja uwzględniająca wyjaśnienia Ministerstwa Finansów z dnia 9 sierpnia 2013 r.)

Od 1 kwietnia 2013 r. obowiązuje rozporządzenie z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz. U. poz. 363), zwane dalej „rozporządzeniem”.

Rozporządzenie to było poprzedzone rozporządzeniem z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków ich stosowania (Dz. U. Nr 212, poz. 1338, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem 2008”.

Rozporządzenie obejmuje swoim zakresem kwestie:

- sposobu prowadzenia przez podatników zobowiązanych do stosowania kas, ewidencji obrotu i kwot podatku należnego, zwanej dalej „ewidencją”,
- warunków używania kas rejestrujących, zwanych dalej „kasami”,
- terminu zgłoszenia kasy do naczelnika urzędu skarbowego w celu otrzymania numeru ewidencyjnego, oraz rodzaje dokumentów, które są prowadzone lub składane w związku z użytkowaniem kasy rejestrującej oraz wzory tych dokumentów,
- warunków zorganizowania i prowadzenia serwisu kas oraz warunków, które powinny spełniać podmioty prowadzące serwis kas,
- terminu oraz zakresu obowiązkowych przeglądów technicznych kas.

I. PODATNICY

1. Rozpoczęcie ewidencji przy zastosowaniu kas

W tym zakresie regulacje prawne zawarte w rozporządzeniu stanowią przeniesienie dotychczasowych uregulowań.

Przed terminem rozpoczęcia prowadzenia ewidencji za pomocą kasy rejestrującej podatnik składa do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zawiadomienie, że będzie przez niego prowadzona ewidencja przy zastosowaniu kasy. Wzór zawiadomienia stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia (*nowy wzór*). W przypadku podatnika, który zamierza stosować do prowadzenia ewidencji jedną kasę, zawiadomienie może być dokonane na formularzu

zgłoszenia przez podatnika danych dotyczących kasy, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia (*zmieniony formularz*). Zawiadomienie jest jednym z warunków odliczenia lub zwrotu kwoty wydatkowanej przez podatnika na zakup kasy.

Przed terminem rozpoczęcia prowadzenia ewidencji powinna nastąpić również fiskalizacja kasy. Fiskalizacja potwierdzona jest wykonaniem raportu fiskalnego dobowego i wydrukiem raportu fiskalnego dobowego, który jest dołączany do książki kasy.

W terminie 7 dni od dnia fiskalizacji kasy podatnik składa do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgłoszenie danych dotyczących kasy, w celu otrzymania numeru ewidencyjnego.

Wzór zgłoszenia stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

(Podstawa prawna: § 13 rozporządzenia)

2. Warunki używania kas

Rozporządzenie określa, jakie warunki musi spełniać podatnik stosujący kasy i w tym zakresie doprecyzowuje dotychczas obowiązujące przepisy lub stanowi ich uszczegółowienie.

Zmianie uległy m.in. regulacje dotyczące terminu sporządzenia raportu okresowego (miesięcznego). Podatnicy sporządzają raport fiskalny okresowy (miesięczny) po zakończeniu sprzedaży za dany miesiąc, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po danym miesiącu.

(Podstawa prawna: § 6 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia)

Doprecyzowano regulacje dotyczące:

- przyporządkowania wartości 0% dowolnej litery, z wyjątkiem litery „A”, w przypadku sprzedaży opodatkowanej, o której mowa w art. 119 ust. 1 lub art. 120 ust. 4 ustawy;
- czynności podejmowanych przez podatnika w związku ze zmianą właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego;

Podatnik w terminie 7 dni od dnia wystąpienia okoliczności skutkujących ww. zmianą składa do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wnioski o zarejestrowanie w prowadzonej przez naczelnika urzędu skarbowego ewidencji kasy, pod dotychczasowym numerem ewidencyjnym kasy, zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Do wniosku podatnik dołącza informację o dotychczas właściwym naczelniku urzędu skarbowego.

- czynności podejmowanych przez podatnika w związku ze zmianą miejsca używania kasy;

Podatnik w terminie 7 dni od dnia zmiany miejsca używania kasy informuje o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego, składając zgłoszenie aktualizacyjne danych dotyczących kasy, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Jednocześnie podatnik zapewnia dokonanie zmiany w książce kasy oraz zapewnia dokonanie zmiany danych zapisanych w pamięci kasy dotyczących adresu punktu sprzedaży, w którym po dokonanej zmianie kasa będzie używana.

Zmiana miejsca używania kasy nie wymaga odczytania zawartości pamięci fiskalnej kasy.

(Podstawa prawna: § 14 rozporządzenia),

- procedury postępowania w sytuacji zakończenia pracy w trybie fiskalnym, przy wymianie pamięci fiskalnej, utracie kasy w wyniku kradzieży lub działania siły wyższej (oraz jej odzyskania);

(Podstawa prawna: § 15 – 17 rozporządzenia)

3. Sposób prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas

W tym zakresie doprecyzowano zapisy rozporządzenia 2008, a także szczegółowo uregulowano, dotychczas nieznajdujące odzwierciedlenia w przepisach podatkowych, zagadnienia, które w znacznej mierze potwierdzają (ujednolicają) stosowaną w tym zakresie praktykę.

Szczegółowo uregulowano m.in. następujące zagadnienia:

- ewidencji podlega każda sprzedaż, w tym sprzedaż zwolniona;
- ewidencji zaliczek (przedpłat);

Otrzymanie przed dokonaniem sprzedaży całości lub części należności (zapłaty) podlega ewidencjonowaniu z chwilą jej otrzymania.

(Podstawa prawna: § 3 ust. 2 rozporządzenia)

- prowadzenia odrębnej ewidencji;

Rozporządzenie zawiera szczegółową regulację dotyczącą odrębnej ewidencji, na podstawie której podatnik koryguje obrót zaewidencjonowany na kasie rejestrującej.

W przypadku wystąpienia uznanych reklamacji towarów lub usług, zwrotów towarów lub oczywistych pomyłek, podatnik powinien je ująć w odpowiednich wartościach

w odrębnej ewidencji, a następnie – w celu określenia wysokości podatku należnego z tytułu zaewidencjonowanej przy pomocy kasy sprzedaży - skorygować o te wartości informacje pochodzące z raportu fiskalnego okresowego (miesięcznego). Należy zwrócić uwagę, że w przypadku wystąpienia oczywistej pomyłki podatnik dołącza, do odrębnej ewidencji, oryginał paragonu fiskalnego dokumentującego sprzedaż, przy której nastąpiła oczywista pomyłka. W przypadku zwrotu towarów i uznanych reklamacji towarów i usług w odrębnej ewidencji ujmuje się dokument potwierdzający dokonanie sprzedaży, np. paragon fiskalny czy wydruk z terminala (w przypadku płatności bezgotówkowych itp.).

(Podstawa prawna: § 3 ust. 3 – 6 rozporządzenia)

- ewidencji czynności wykonywanych w ramach umowy agencyjnej, zlecenia, pośrednictwa lub innych umów o podobnym charakterze;

Przepis ten porządkuje zasady ewidencjonowania przez podmioty działające w ramach ww. umów, rozróżniając przypadek, gdy do ewidencjonowania wykorzystywana jest kasa powierzona oraz kasa własna. Przepis ten koreluje z art. 111 ust. 3a pkt 7 oraz ust. 3b ustawy i ma na celu wyeliminowanie dotychczasowych problemów interpretacyjnych. Podatnik, który jest zobowiązany do stosowania kasy do ewidencji własnej sprzedaży, w związku z zawarciem ww. umów może powierzyć kasę (kasę powierzona) do prowadzenia ewidencji w jego imieniu przez inny podmiot lub zobowiązać inny podmiot do prowadzenia jego ewidencji (w jego imieniu lub na jego rzecz) na kasie własnej innego podmiotu. W przypadku gdy inny podmiot zobowiąże się do prowadzenia ewidencji na rzecz lub w imieniu podatnika zlecającego wykonywanie czynności w ramach ww. umów na kasie własnej będzie ewidencjonowana cała wartość sprzedaży własnej i prowadzonej na rzecz lub w imieniu tego podatnika. Przekazanie kasy powierzonej w celu prowadzenia ewidencji lub zobowiązanie innego podmiotu do prowadzenia tej ewidencji przy zastosowaniu kasy własnej wymaga zawarcia umowy w formie pisemnej.

(Podstawa prawna: § 5 rozporządzenia)

- obowiązek zamknięcia wszystkich transakcji w ciągu doby przed wykonaniem raportu fiskalnego dobowego za dany dzień przez podatników, którzy rozliczają więcej niż jedną transakcję w jednym czasie, dotyczy to m.in. branży gastronomicznej;

(Podstawa prawna: § 6 ust. 2 rozporządzenia)

W pozostałym zakresie rozporządzenie przenosi regulacje zawarte w rozporządzeniu 2008.

Ponadto rozporządzenie zawiera regulacje wskazujące, jakie elementy powinny zawierać dokumenty fiskalne tj. paragon fiskalny i raport fiskalny dobowy. W porównaniu z rozporządzeniem 2008 konstrukcja paragonu fiskalnego oraz paragonu fiskalnego (taxi) została poszerzona o następujące elementy:

- oznaczenie „PARAGON FISKALNY”;
- wartość rabatów lub narzutów, o ile występują;
- numer identyfikacji podatkowej (NIP nabywcy) – na żądanie nabywcy. Regulacja ta ma umożliwić podatnikom wystawienie za pomocą kasy paragonu, który pełniłby rolę tzw. faktury uproszczonej (w przypadku, gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo 100 euro).

Ponadto uległa doprecyzowaniu regulacja dotycząca nazwy towaru lub usługi na paragonie. Wprowadzenie tej regulacji miało służyć, co do zasady, wyeliminowaniu sytuacji, w których podatnicy dla celów prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kasy rejestrującej posługują się nazwami (grupującymi oferowane towary i usługi) takimi jak warzywa/owoce, pieczywo, nabiał, napoje alkoholowe, niezapewniającymi właściwej identyfikacji dostarczanych towarów i usług. Paragon fiskalny spełnia określone funkcje (kontrolną, ochronną, informacyjną – co jest szczególnie istotne z punktu widzenia nabywcy będącego konsumentem), których realizacja jest możliwa jedynie wtedy, gdy zawiera on wprowadzone w sposób prawidłowy dane wymienione w § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia z 2013 r.

Nazwy, uwzględniające „jednoznaczne” identyfikowanie oferowanych towarów i usług (oraz sposób przyporządkowania stawki podatku do nazwy towarów i usług), określa sam podatnik uwzględniając asortyment sprzedawanych towarów i usług. Podatnik powinien użyć oznaczenia nazw towarów i usług do oferowanego asortymentu tak, aby do użytej nazwy towaru i usługi możliwe było przyporządkowanie odpowiedniej stawki podatku i aby użyta nazwa była zgodna z będącym przedmiotem obrotu towarem i usługą, przy czym wprowadzony w przepisie §8 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia z 2013 r. wymóg „jednoznaczności” wyłącza możliwość stosowania grupowań. Oznacza to, że podatnik stosujący nazewnictwo spełniające wymóg „jednoznaczności”, o którym mowa w przepisie §8 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia, zamiast posługiwać się takimi określeniami (właściwymi dla nazwy określonych grup towarowych) jak warzywa/owoce, pieczywo, nabiał, napoje alkoholowe, powinien stosować nazwy jak np. pomidory, jabłka (w grupie warzywa/owoce), chleb, bułka

(w grupie pieczywo), ser żółty, mleko (w grupie nabiał), piwo, wino, wódka (w grupie napoje alkoholowe).

Sposób „jednoznacznego” identyfikowania towarów i usług jest ściśle związany z asortymentem towarów i usług, jakie podatnik oferuje. Podatnik dokonujący sprzedaży jednej (lub kilku) odmian pomidorów może zaprogramować w kasie nazwę np. „pomidor” dla oferowanych tego typu towarów. Stosowanie jednej nazwy jest dozwolone również wtedy, gdy towary są oferowane po różnych cenach (np. różna cena danego towaru za kilogram), z zastrzeżeniem przypadku, gdy podatnik ma w swojej ofercie towary objęte różnymi stawkami podatku VAT np. pomidory (suszone) – objęte 8% stawką podatku VAT oraz pomidory na gałązce – objęte 5% stawką podatku VAT, czy chleb o przedłużonej trwałości – objęty stawką 8 % oraz chleb z terminem przydatności do spożycia nie dłuższym niż 14 dni – objęty 5 % stawką podatku VAT.

Podatnicy świadczący usługi (dokonujący szeregu czynności składających się na dostawę towaru) mogą przy określaniu nazwy usługi (towaru) wykorzystywać nazewnictwo stosowane przez siebie przy tworzeniu zasad odpłatności (cennika). Tym samym, przykładowo w przypadku podatnika prowadzącego kwiaciarnię stosowane nazwy będą zależały od samej oferty tego podatnika (oferta może ograniczać się do sprzedaży bukietów lub pojedynczych kwiatów, a może również obejmować dekorację sal balowych, samochodów itp.). Przy określaniu nazwy towaru (usługi) można, jak wskazano wyżej, wykorzystywać nazewnictwo stosowane przy tworzeniu danego cennika. Tym samym, jeżeli dany podatnik w swoim cenniku wyróżnia np. pozycję bukiet ślubny (w stosunku do innych bukietów), to określając nazwę dla potrzeb stosowania kasy rejestrującej może on wykorzystać taką nazwę (ewentualnie ze stosownym rozszerzeniem, jeżeli w cenniku rozróżnia tego rodzaju bukiety). Zważywszy, że ewidencjonowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej podlega dany towar (lub usługa), którym, w przypadku sprzedaży kwiatów w kwiaciarni, jest pewien produkt finalny, składający się z wielu komponentów, nie ma konieczności i uzasadnienia wyliczania wszystkich jego elementów składowych.

(Podstawa prawna: § 8 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia)

W rozporządzeniu wprowadzono również regulacje dotyczące konstrukcji paragonu fiskalnego przy świadczeniu usług transportu pasażerskiego oraz raportu fiskalnego dobowego.

(Podstawa prawna: § 10 i § 11 rozporządzenia)

W pozostałym zakresie dotyczącym dokumentów fiskalnych rozporządzenie powiela regulacje zawarte w rozporządzeniu 2008.

4. Regulacje przejściowe

Podatnicy użytkujący kasy nabyte w okresie ważności decyzji i postanowień wydanych przez Ministra Finansów oraz postanowień wydanych przez Prezesa Głównego Urzędu Miar, mogą je nadal stosować po upływie tego okresu, gdy kasy zapewniają prawidłowość rozliczeń podatnika. Podatnicy użytkują kasy, które nie posiadają możliwości technicznych spełnienia wymagań dotyczących np. umieszczania na paragonie NIP-u nabywcy – na żądanie nabywcy lub wartości rabatów mogą nadal stosować te kasy po 31 marca 2013 r. W rezultacie paragon fiskalny drukowany przez taką kasę nie będzie zawierać np. NIP-u nabywcy lub wartości rabatów.

(Podstawa prawna: § 35 i 36 rozporządzenia)

Przez pół roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia, tj. do dnia 30 września 2013 r. podatnicy mogą prowadzić ewidencję oraz zapewnić spełnienie warunków używania kas zgodnie z dotychczasowymi przepisami. Oznacza to, że np. podatnicy będą mieli obowiązek prowadzenia odrębnej ewidencji zgodnie z wymogami rozporządzenia dopiero od 1 października 2013 r. Od tej bowiem daty podatnicy są ostatecznie obowiązani prowadzić ewidencję oraz zapewnić spełnienie warunków używania kas zgodnie z rozporządzeniem, z uwzględnieniem modyfikacji wynikających z omówionych wyżej § 35 i § 36 rozporządzenia. W szczególności oznacza to, że podatnicy użytkują kasy, które nie posiadają możliwości technicznych spełnienia wymagań dotyczących np. umieszczania na paragonie fiskalnym NIP'u nabywcy (na żądanie nabywcy) lub wartości rabatów będą mogli je stosować także po 30 września 2013 r. W rezultacie, także po tej dacie paragon fiskalny drukowany przez taką kasę będzie mógł nie zawierać np. NIP-u nabywcy – na żądanie nabywcy lub wartości rabatów.

(Podstawa prawna: § 37 rozporządzenia)

Do dnia 1 października 2013 r. przedłużono termin na zawarcie umowy w formie pisemnej, dotyczącej przekazania innemu podmiotowi kasy powierzonej (w ramach umowy agencyjnej zlecenia, pośrednictwa lub innych umów o podobnym charakterze) w celu prowadzenia ewidencji lub zobowiązania innego podmiotu do prowadzenia tej ewidencji przy zastosowaniu kasy własnej.

(Podstawa prawna: § 38 rozporządzenia)

II. SERWIS KAS

W zakresie prowadzenia usług serwisowych regulacje rozporządzenia porządkują dotychczas obowiązujące przepisy. Jednocześnie w celu wyraźnego rozdzielenia uprawnień pomiędzy podmiotami wykonującymi serwis, rozporządzenie wprowadza definicję podmiotu prowadzącego serwis główny (dalej „serwis główny”) oraz podmiotu prowadzącego serwis kas (dalej „serwis autoryzowany”). Podkreślić należy, że podatnik może korzystać wyłącznie z serwisu prowadzonego przez serwis główny lub serwis autoryzowany. Rozporządzenia zawiera również pojęcie serwisanta kas oraz określa zakres uprawnień i obowiązków serwisów i serwisantów kas.

1. Serwis główny

Serwis główny organizuje i prowadzi producent danego typu kasy, podmiot dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia lub importu danego typu kasy a także podmiot, któremu serwis główny, w drodze pisemnej umowy, przekazał prowadzenie serwisu głównego. W przypadku zaprzestania prowadzenia serwisu przez serwis główny, podmiot ten jest zobowiązany do przekazania jego prowadzenia innemu podmiotowi w formie pisemnej umowy. Kopię umowy powierzającej prowadzenie serwisu głównego należy, w terminie 7 dni od dnia jej zawarcia, przekazać do właściwego dla podmiotu przekazującego naczelnika urzędu skarbowego oraz do Ministerstwa Finansów.

(Podstawa prawna: § 18 i 29 rozporządzenia)

Serwis główny informuje Ministerstwo Finansów w zakresie zorganizowania serwisu kas (schemat organizacyjny i jego rozmieszczenie w kraju), w terminie 30 dni od dnia otrzymania potwierdzenia Prezesa Głównego Urzędu Miar o spełnieniu przez kasę kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy.

(Podstawa prawna: § 18 ust. 2 rozporządzenia)

Do uprawnień i obowiązków serwisu głównego należy, w szczególności:

- prowadzenie dokumentacji dotyczącej serwisu wprowadzonych na rynek egzemplarzy kas (§ 22 ust. 1 rozporządzenia);
- wydawanie i cofanie upoważnień, których potwierdzeniem jest identyfikator serwisanta kas, do serwisowania danych typów kas (§ 23 ust. 2, 3 i 5 rozporządzenia);
- wymiana pamięci fiskalnej, lub jej odczyt w przypadkach, gdy serwisant kasy stwierdzi brak możliwości takiego odczytu (§ 24 ust. 1 rozporządzenia);
- sporządzanie protokołu z odczytu pamięci fiskalnej (w przypadku, gdy serwisant kas stwierdzi brak możliwości odczytu pamięci) i przekazanie go w terminie 7 dni od dnia jego sporządzenia do naczelnika właściwego dla podatnika oraz samego podatnika, a także do Prezesa Głównego Urzędu Miar w przypadkach, gdy taki odczyt jest niemożliwy (§ 27 ust. 1 – 5 rozporządzenia);
- wydawanie, na wniosek podatnika, duplikatu książki kasy (§ 28 rozporządzenia);
- wydawanie opinii (uzupełnianie protokołu), w przypadkach wystąpienia awarii związanych z konstrukcją kasy (awarii pamięci podręcznej w kasach z elektronicznym zapisem kopii) (§26 ust. 2 rozporządzenia);
- prowadzenie i aktualizowanie na bieżąco listy serwisantów kas, upoważnionych do prowadzenia serwisu danych typów kas oraz przesyłania jej, w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany, do właściwego dla siebie naczelnika urzędu skarbowego. Forma i sposób przesyłania ww. listy nie został dookreślony, dopuszcza się również formę elektroniczną (§ 30 rozporządzenia).

2. Serwis autoryzowany

Serwis autoryzowany może prowadzić przedsiębiorca, któremu serwis główny, w drodze umowy, zlecił wykonywanie serwisu kas.

(Podstawa prawna: § 20 rozporządzenia)

Do uprawnień i obowiązków serwisu autoryzowanego należy, w szczególności:

- w przypadku dokonania fiskalizacji kasy złożenie, w terminie 7 dni od dnia fiskalizacji, do naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika, zgłoszenia danych dotyczących kasy wg wzoru zawartego w załączniku nr 5 do rozporządzenia (zmiana formularza) (§ 21 rozporządzenia);
- podejmowanie serwisu kasy w ciągu 48 godzin od chwili zgłoszenia awarii przez podatnika (§ 31 ust. 1 rozporządzenia);
- przekazywanie serwisowi głównemu (w okresach kwartalnych) dokumentacji związanej z prowadzonym serwisem danej kasy (§ 22 ust. 2 rozporządzenia);
- informowanie serwisu głównego o serwisantach, którzy naruszają warunki prowadzenia serwisu kas lub wykonując taki serwis umożliwiają podatnikowi nierzetelne ewidencjonowanie transakcji przy zastosowaniu kasy (§ 23 ust. 4 rozporządzenia);
- współpraca ze wskazanymi przez naczelnika urzędu skarbowego pracownikami urzędu w zakresie udzielania wyjaśnień dotyczących sposobu używania danej kasy oraz procedur pracy kasy, w szczególności w sprawdzaniu prawidłowości jej pracy (§ 31 ust. 3 rozporządzenia).

3. Serwisanci kas

Serwis kas wykonują upoważnieni serwisanci kas.

Serwisant kas musi posiadać ważny identyfikator serwisanta, którego wzór stanowi załącznik nr 6 (nowy wzór do rozporządzenia).

(Podstawa prawna: § 23 rozporządzenia)

Do obowiązków serwisanta należy, w szczególności:

- dokonywanie odczytów pamięci fiskalnej (§ 15, 16 rozporządzenia);
- dokonywanie wpisów swoich danych identyfikacyjnych do ksiąg kas (§ 25 rozporządzenia);
- wykonywanie obowiązkowych przeglądów technicznych kas (w terminie 5 dni od dnia zgłoszenia przez podatnika) (§ 31 ust. 4 rozporządzenia);
- dokonywanie czytelnych, chronologicznych wpisów do książki kasy i przechowywanie kopii tych informacji w dokumentacji serwisu kasy (§ 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia);

- dokonywanie fiskalizacji kasy. Serwisant kas nie może dokonać fiskalizacji kasy, która w dniu jej nabycia przez podatnika nie posiadała ważnej decyzji, potwierdzenia Ministra Finansów lub potwierdzenia Prezesa Głównego Urzędu Miar o spełnieniu kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące (§ 21, § 24 ust. 2 rozporządzenia);
- sporządzanie protokołu, wg procedury określonej w instrukcji serwisowej kasy, w przypadkach zgłoszenia przez podatnika sytuacji awaryjnej dotyczącej pamięci podręcznej w kasach z elektronicznym zapisem kopii (§ 26 ust. 1 rozporządzenia);
- udzielanie wyjaśnień dotyczących sposobu używania kasy lub dokonywanie czynności z zakresu serwisu kasy, na żądanie właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego (§ 31 ust. 2 rozporządzenia).

Serwisant kasy, posiadanej przez podatnika, nie może być przez niego zatrudniony na podstawie stosunku pracy, umowy zlecenia, o dzieło, agencyjnej lub innej umowy o podobnym charakterze.

(Podstawa prawna: § 23 ust. 8 rozporządzenia)

4. Termin i zakres obowiązkowych przeglądów technicznych

Zgodnie z rozporządzeniem obowiązkowego przeglądu technicznego kas dokonuje się nie rzadziej niż co 2 lata. Natomiast w przypadku kas o zastosowaniu specjalnym, przeznaczonych do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób i ich bagażu podręcznego taksówkami, obowiązkowego przeglądu dokonuje się w terminach wymaganych do kolejnej legalizacji określonych w odrębnych przepisach o prawnej kontroli metrologicznej dla taksometru używanego do współpracy z kasą przez podatnika, jednak nie rzadziej niż co 25 miesięcy.

Doprecyzowano zapis dotyczący sposobu liczenia terminu wykonania obowiązkowego przeglądu technicznego kas (zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej).

(Podstawa prawna: § 33 rozporządzenia)

Uszczegółowiono również regulacje dotyczące zakresu obowiązkowego przeglądu technicznego. Obowiązkowy przegląd techniczny kasy obejmuje sprawdzenie:

- stanu plomb na obudowie kasy, a w przypadku kas bez programu aplikacyjnego (drukarek fiskalnych) – również stanu plomb na module fiskalnym kasy, oraz zgodności ich z zapisem w książce kasy i dokumentacją związaną z wykonywanym serwisem kasy;
- stanu obudowy kasy;
- czytelności dokumentów fiskalnych drukowanych przez kasę;
- programu pracy kasy i programu archiwizującego, jego wersji co do zgodności z zapisami w książce kasy i dokumentacją związaną z wykonywanym serwisem kasy;
- poprawności działania kasy, w szczególności w zakresie emisji dokumentów fiskalnych;
- poprawności działania wyświetlacza klienta;
- stanu pamięci fiskalnej i modułu fiskalnego kasy co do zgodności z dokumentacją związaną z wykonywanym serwisem kasy;
- stanu technicznego akumulatorów lub baterii wewnętrznego zasilania kasy.

Dodatkowo wprowadzono warunek wpisu przeglądu technicznego kasy do książki kasy i dołączenia do książki kasy zaleceń pokontrolnych oraz kopii dokumentu potwierdzającego wykonanie przeglądu technicznego, w szczególności kopii faktury.

(Podstawa prawna: § 34 rozporządzenia)

5. Regulacje przejściowe

Serwis główny, który zlecił wykonywanie serwisu kas przed wejściem w życie rozporządzenia, ale zlecenie to zostało dokonane bez zawarcia umowy w formie pisemnej, jest zobowiązany do jej zawarcia w odpowiedniej formie do dnia 30 września 2013 r.

(Podstawa prawna: § 39 rozporządzenia)

Ponadto w rozporządzeniu przewidziano zachowanie ważności identyfikatorów serwisantów, wydanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, przez rok od dnia ich wydania, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2013 r.

(Podstawa prawna: § 40 rozporządzenia)

Dodatkowo zobowiązano serwisy autoryzowane do przekazania do serwisu głównego dokumentacji związanej z wykonywanym serwisem za pierwszy kwartał 2013 r. w terminie przewidzianym do przekazania dokumentacji za drugi kwartał 2013 r.

(Podstawa prawna: § 41 rozporządzenia)

